R 5511

தேவனுடைய ஊழியக்காரருக்கு புத்திமதிகள்

INSTRUCTIONS FOR GOD'S WORKMEN

"நீ வெட்கப்படாத ஊழியக்காரனாயும், சத்தியவசனத்தை நிதானமாய்ப் பகுத்துப் போதிக்கிறவனாயும் உன்னைத் தேவனுக்கு முன்பாக உத்தமனாக நிறுத்தும்படி ஜாக்கிரதையாயிரு" – 2தீமோத்தேயு 2:15.

சிருஷ்டிகராக, தேவனிடத்தில் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறேன் என்று அறிக்கையிடுகிற ஒவ்வொருவரும், குறிப்பாக, அவரை தங்கள் பிதாவாக ஏற்றுக்கொண்டிருப்பவர்கள், புத்திரர்கள் என்ற விலையேறப்பெற்ற உறவை அவருடன் வைத்திருப்பதாகக் கூறுகின்றவர்கள், தேவனுடைய அங்கீகாரத்தைப் பெறுவதையே உயரிய குறிக்கோளாகக் கொண்டிருப்பர். அவருடைய சித்தமே அவர்களுடைய மேலான பிரமாணமாகவும், அவர்களுடைய ஒவ்வொரு மணிநேர அன்றாட இன்பமாகவும், அவருடைய சித்தத்தை அறியவும், அதை செய்யவும் தேடுவதை தங்கள் சிலாக்கியமாகவும் கொண்டிருப்பர். இது கற்றலையும், கருத்தாய் கவனித்தலையும் குறிக்கிறதாயிருக்கிறது. சிந்தனையற்ற வாசிப்பை அல்லது கடமைக்காக செய்யப்படுகிற தொழுகையை குறிக்கவில்லை, மாறாக, அவருடைய சித்தம் என்ன என்று கற்பதற்காக கிடைக்கும் ஒவ்வொரு சமயத்தையும் விழிப்புடன் பயன்படுத்துவதைக் குறிக்கிறது,

அப்.பவுல் தீமோத்தேயுவுக்கு நம் பாடத்தின் ஆதார வசனத்தில் இடம்பெற்றுள்ள ஆலோசனையைக் கொடுத்து, "நீ வெட்கப்படாத ஊழியக்காரனாயும், சத்திய வசனத்தை நிதானமாய்ப் பகுத்துப் போதிக்கிறவனாயும் (படிக்கிறவனாயும்)" இருக்கவேண்டும் என அவரை வலியுறுத்துகிறார். தேவனுடைய வார்த்தையை கற்பதன்மூலம், அதை சரியாய் பகுத்துப்பார்க்கும் ஆற்றலை அடையலாம் என்பதே இங்கு வலியுறுத்தப்படுகிறது. வானியல்(astronomy) குறித்த சத்தியம் ஓரளவு அறிவை நமக்கு அளிக்கக்கூடும், ஆயினும் தங்கள் முழு ஜீவியத்தையும் வானியலுக்காக அர்ப்பணித்திருந்த சிலர், தேவனைக்குறித்த பார்வையை இழந்து, நாத்திகராகியிருக்கின்றனர். தேவனுடைய வார்த்தையினால் வழிகாட்டப்படும் எந்த கற்றலும் உதவிகரமாயிருக்கும், ஆனால் இது தேவனுடைய வெளிப்பாட்டின் தரநிலையிலிருந்து பெறப்பட்டு, கண்ணோக்கப்பட்டு, ஆலோசிக்கப்படவேண்டும்.

ஊழியக்காரன் என்ற வார்த்தை, ஊழியத்தில் ஈடுபடுகின்ற கருத்தை சுட்டிக்காட்டுகிறது. கிறிஸ்துவின் சபையைச் சார்ந்த அனைவருக்கும் அப்போஸ்தலரின் இந்த உரிமைக்கட்டளை பொருந்துகிறது. நாம் தேவனுடைய ஊழியக்காரர்கள். ஒரு மாபெரும் பணி நடைபெற்றுவருகிறது, உலகிலிருந்து சபை வகுப்பாரை அழைப்பதே இந்த பணியாகும். அழைக்கப்படுகின்ற சபையானது, தேவனுடைய ஆலயம் என்று கூறப்படுகிறது, இந்த "ஜீவக்கற்கள்" செதுக்கப்பட்டு,பளபளப்பாக்கப்பட்டு, கட்டிடத்தில் தங்களுக்கான இடங்களுக்கு ஆயத்தமாக்கப்படுகிறது. நாமே ஊழியக்காரர்கள். தேவனுடைய ராஜ்யத்துக்காக தேவனுடைய பிரசன்னத்துக்காக நாம் நம்மையே ஆயத்தமாக்கத் தேடுகிறோம். இந்த ஆயத்தமாகுதலே நம் முதல் கடமையாகும். நம்மை நாமே ஆயத்தப்படுத்திக்கொண்டு, பிறரையும் ஆயத்தப்படும்படி அவர்களுக்கு உதவவேண்டும்.

அதிக தோல்விக்கு உண்மையான காரணம்

இந்த ஜீவக்கற்கள் வடிவமைக்கப்படுவது என்பது, அவர்களுடைய குணாதிசயங்களில் வளர்ச்சியடைவதாகும். இவ்வாறு ஈடுபடுபவர், தன் சொந்த இரட்சிப்பை நிறைவேற்றிக்கொண்டிருக்கிறார். நாம் தேவனுடைய வேலையாட்களாக இருந்து, அந்தப்பணியை நம்முள் செய்துவருகிறோம். ஆனால் நாம் தெய்வீக அங்கீகாரத்தைப் பெற வேண்டுமானால், "பரலோகத்திலிருந்து வருகிற" – தேவனுடைய வசனத்திலிருந்து நாம் கற்றுக்கொள்கிற தெய்வீக ஞானத்தைப் பெற்றிருக்கவேண்டும் –யாக்3 :17.

வெளித்தோற்றத்தில் கிறிஸ்துவர்களாயிருக்கிற பெரும்பாலானோர், இறையியல் கல்லூரிகளில் அநேக வருடங்களை செலவழித்து, சிந்தையை அபிவிருத்திசெய்யக் கொடுத்தபிறகு, தங்களுக்குள் நிறைவேறியிருக்கவேண்டிய கர்த்தருடைய கோட்பாட்டை அடையத்தவறியதையும், பிறருக்கு அதிக நன்மை செய்யத் தவறினதையும் இறுதியில் கண்டடைவர். சத்திய வசனத்தை நன்கு பகுத்து ஆராயத் தவறினதன் விளைவாகவே இந்நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்நாளில் அநேகர் ; கர்த்தாவே கர்த்தாவே, உமது நாமத்தில் அநேக அதிசயிக்கத்தக்க காரியங்களை நாங்கள் ஜெபித்தும், கற்றும், செய்துமிருக்கிறோம் என்பர். அதற்கு கர்த்தர் ; தம் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களாக ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டேன் என்று இவர்களில் சிலரிடம் கூறுவார். அவர்களில் சிலரை சில காலம் அவர் பயன்படுத்தி, அவர்கள் ஒரு ஸ்தானத்தை அடைந்தபோதிலும், மனுஷரை

எப்படி பிரியப்படுத்தலாம் அல்லது பெரியளவு வெகுமதிகளையும் மனிதர்களின் கனத்தையும், எப்படி அடைவது என்று அறிவதைக்காட்டிலும், அவரது சித்தத்தை அறியவும் செய்யவும் ஆர்வத்தோடு தேடுவோருக்கே இந்த விசேஷ ஸ்தானத்தை அவர் அளிக்க விரும்புகிறார். அவரது சித்தத்தை அறிய ஆவலாய்த் தேடுவோரே அவரது சித்தம் அவர்களில் செய்யப்படும் நிச்சயத்தைப் பெற்றிருப்பர்.

வேத வசனங்களை தவறாகப் பயன்படுத்துதல்

"சத்திய வசனத்தை நிதானமாய் பகுத்துப் போதிக்கிறவனாயும்(பார்க்கிறவனாயும்) இரு" என்ற வெளிப்பாடானது, சத்திய வசனம் கற்கப்படவும் கையாளப்படவும் கூடும் என்பதை குறிப்பிடுகிறது. வேத வசனங்கள் பகுத்துப்பார்த்தலிலும் கையாளுவதிலும் அநேக வழிகள் இருப்பதை நாம் காண்கிறோம். நீண்ட காலத்துக்கு முன்பாக பொருந்திய பல வசனங்கள், தற்போது பொருத்தமானதாகவும்,நிலையெதிர்மாறாகவும் குறிப்பிடப் படுகிறது.வருங்காலத்தில்இனி நிறைவேற வேண்டிய வசனங்கள், தற்போது பொருந்துவதாகவும் அல்லது கடந்தகாலத்துக்குரியதாகவும்மேற்கோள்காட்டப்பட்டுள்ளது. அவற்றை எவ்வாறு நிதானமாய் சரியாக பகுத்துப்பார்ப்பது என்பதை அறியாததே பிழை ஏற்பட சாத்தியமாகிறது.

ஆகவே சத்திய வசனத்தை சரியாய்ப் பகுத்துப்பார்ப்பது என்பது, அவைகள் எதற்குரியவைகள் என்று பொருத்தும்ஆற்றலை அடைய ஜெபசிந்தையோடு கற்பதாகும். உதாரணமாக, பரிசுத்தஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்படுவதற்கும், பரிசுத்தஆவியினால் துரித வேகமெடுத்தலுக்கும், ஆவியில் நாம் பிறத்தலுக்கும் இடையேயுள்ள தனித்தன்மைகளை வேறுபடுத்தத் தவறுவோமானால், இவையனைத்தையும் குழப்பிக் கொள்வோமானால், நாம் தீங்கு செய்வோம். பல்வேறு போதனைகளை வெறுமனே காண்பிக்கத்தேடுவது மட்டுமல்ல, பிறருக்கு எதை நாம் கொடுக்கிறோம் என்பதில் தெளிவுள்ளோராயிருக்க தேடவேண்டும். இது ஞானத்தின் ஒரு பகுதியாயுள்ளது. தம்மிடத்தில் கேட்போரை குழப்பும்விதமாக சத்தியத்தின் வேறுபட்ட அம்சங்களை எடுத்துரைத்து, தாங்கள் என்ன விசுவாசிக்கிறோம் என்று அறியாதிருக்கும் நிலை ஏற்படாதபடிக்கு, கிறிஸ்தவ சபையின் ஒரு மூப்பராயிருந்த தீமோத்தேயுவுக்கு அப்போஸ்தலர் காண்பித்தார். இவ்வாறு யாரொருவர் எந்த போதனையை அவர்களிடத்தில் கொண்டுவந்தாலும், குறிப்பாக, தங்கள் நம்பிக்கையை பரிகாசம் பண்ணும் விதமாக அது இருக்குமானால், நீதியாய் சந்தித்து அதை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு அவர்கள் தயாராயிருக்க வேண்டும்.

இன்றைய நாளில் இதுவே அநேகருடைய நிலைமையாக இருப்பதாக காணப்படுகிறது. தேவனுக்கு ஊழியம் செய்து வருகிற அல்லது ஊழியம்செய்ய முயற்சிக்கிறவர்களில் அநேகர், ஏற்றவேளையிலான போஜனத்தை கொடுக்காமல், ஆனால் மிக குழப்பமான வழியில் சத்தியங்களை கொடுக்கிறார்கள் என்பது தெளிவாய்த் தெரிகிறது. ஆகவே நாம் "உன்னை தேவனுக்கு முன்பாக உத்தமனாக நிறுத்தும்படி ஜாக்கிரதையாயிரு(ஜாக்கிரதையாய்ப் படி)" என்ற அப்போஸ்தலருடைய அறிவுரையை கவனமாக பின்பற்றுவதும், விழிப்பாயிருப்பதும் நமக்குரியதாகியது. மனிதர் என்ன பேசுவார்கள் அல்லது சிந்திப்பார்கள் என்பதை நாம் கருத்தில் கொள்ளாதிருந்து, தேவனிடத்தில் முதலாவது அங்கீகாரம்பெறத் தேடவேண்டும்.

பரிசுத்தவான்களின் அங்கீகாரத்தை அடையத்தேடுவதே நமக்கான முறையான காரியமாயிருந்தாலும், தேவனுடைய அங்கீகாரத்துக்கே முன்னுரிமை தரவேண்டும். நாம் ஊழியக்காரராயிருக்க வேண்டும்.செயலற்றவர்களாகவோ, பிறரால் இயக்கப்படுகிற இயந்திரம்போன்றோ இருக்கக்கூடாது. இவர்கள் இராஜ்யத்தில் எந்த ஸ்தானத்தையும் அடையப்போவதில்லை. சாதகமற்ற சூழ்நிலைகளின்கீழ், அவருக்கு மனதார ஊழியம்செய்யத் தேடுவோரையே தற்போது தேவன் ஊழியத்துக்கு அழைக்கிறார். ஆகவே நாம் ஊழியக்காரர்களாக இருக்கவேண்டும், முறையான ஊழியத்தை நாம் கண்டடையவில்லையெனில் தேவன் பயிற்சியளித்துவருகிற இந்தக் கூட்டத்தாரில் நாம் பங்குபெறமுடியாது என்பதை நினைவில் நிறுத்துவோமாக. அவருடைய வசனத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்டபடி அவரது அங்கீகாரத்தை நாம் அடைய விரும்புவோமானால், அதில் கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ள நிபந்தனைகளை நம் பங்கில் நிறைவேற்றுவதை நாம் காணவேண்டும். "ஒருவன் உலகத்தில் அன்புகூர்ந்தால் அவனிடத்தில் பிதாவின் அன்பில்லை... உலகத்திலும் உலகத்திலுள்ளவைகளிலும் அன்புகூராதிருங்கள்" என்று நமக்கு கற்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இக்காரியங்களின்மீது நம் இருதயங்களை வைக்கக்கூடாது. கர்த்தருடைய சித்தம் செய்வதன்மேலேயே நம் இருதயங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

அவருக்கு உண்மையுள்ளோராய் இருப்பவர்கள், உலகத்தின் எதிர்ப்பை அடைவார்கள் என்று கர்த்தர் நமக்கு அறிவுறுத்துகிறார்."அவர்கள்என்னை துன்புறுத்தினார்களானால்,உங்களையும் துன்புறுத்துவார்கள்". ஆகவே நமக்கு எதிர்ப்பு இல்லையெனில், அவரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் இந்த சாட்சியத்தில் நாம் குறைவுபட்டிருக்கிறோம். நாம் சத்திய வசனத்தை சரியாய்ப் பகுத்துப் பார்த்து, அவற்றோடு நம் ஜீவியங்கள் இசைவாயிருப்பதைக் காணவேண்டும். அதேசமயத்தில், நாம் பிறருக்கு தேவ வசனத்தை பகிர்ந்தளிக்கத் தேடவேண்டும். இதனால் அவர்களும் அதே சிலாக்கியங்களையும்ஆசீர்வாதங்களையும் அனுபவிக்கமுடியும்.